

Motion till riksdagen 2006/07:A303

av Nikos Papadopoulos och Veronica Palm (s)

Arbetsmiljöverkets uppgifter

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anförs om Arbetsmiljöverket.

Motivering

Arbetsmiljöverket med dess inspektörer är skyddsombudens förlängda arm. Det är dit skyddsombuden vänder sig för att få hjälp med de åtgärder som arbetsgivaren vägrar eller struntar i att åtgärda.

Arbetsgivaren har också möjlighet att på eget initiativ göra inspektioner på olika arbetsplatser, såväl offentliga som privata.

Om arbetsgivaren inte följer gällande arbetsmiljöregler har inspektörerna från Arbetsmiljöverket möjlighet att vidta vissa åtgärder. Som regel får arbetsgivaren en tidsfrist inom vilken åtgärder ska vidtas. Sker inget inom denna tid kan inspektörerna besluta om vite eller förbud att driva verksamhet. Det förekommer att framför allt småföretag redan gått i konkurs när vitesföreläggande sker, varför det kan vara på sin plats att införa möjlighet till direkt-sanktioner. Ett förslag kan vara att använda samma system som vid p-böter. Tillämpas inte systematiskt arbetsmiljöarbete (kopplat till föreskrifter) utfärdas en bot. På så vis ges utökade möjligheter till omedelbar sanktionsrätt.

Tyvärr vet vi att alltför många arbetsplatser (framför allt små) fortfarande har en undermålig arbetsmiljö. Arbetsmiljöverket har inte resurser att nå alla, varför risken att missa många av de sämsta arbetsplatserna är stor.

Skyddsombuden har en viktig funktion i det förebyggande arbetet och det bästa vore om de kunde slå larm tidigt om dåliga miljöer. Tyvärr är det så att det ofta saknas en fungerande skyddsorganisation på små arbetsplatser. De regionala skyddsombuden kan här komma att ha en framträdande roll om de får större befogenheter på arbetsplatserna

Fel! Okänt namn på

Första steget är att se till att de regionala skyddsombuden ges tillträde till arbetsplatser – även till dem som har skyddskommittéer. Det andra är att regionala skyddsombud bör ha tillträde till de arbetsplatser som saknar fackliga medlemmar. På arbetsplatser där anslutningsgraden till facket är låg eller obefintlig är arbetskraften oftast som skörast och mest utsatt. Här ifrågasätts inte chefen och här är de anställda rättslösa om de blir illa behandlade eftersom de saknar fackligt stöd. Kravet gentemot arbetsgivaren att garantera god arbetsmiljö blir därmed också mindre. Det är därför viktigt att de regionala skyddsombuden ges möjlighet att även besöka dessa arbetsplatser.

Stockholm den 24 oktober 2006

Nikos Papadopoulos (s)

Veronica Palm (s)